

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12251/2024
07.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Нагл, адвокат из ..., против туженог ПТП „ББ“ ДОО ..., чији је пуномоћник Зоран Мрдовић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3648/23 од 10.01.2024. године, у седници одржаној 07.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3648/23 од 10.01.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3648/23 од 10.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П 2282/2021 од 26.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд утврди да је по основу одржаја власник помоћног објекта – шупе површине 8м² и земљишта под зградом-објектом површине 8м² на кат. парцели бр. ... КО ..., уписан у препис ЛН бр. ... КО ..., што је тужени дужан признати и трпети да се тужилац упише у јавне књиге као власник помоћног објекта-шупе површине 8м² и земљишта под зградом објектом површине 8м² на кат. парцели ... КО ... Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име парничних трошкова исплати 82.350,00 динара док је захтев туженог за накнаду трошкова поступка преко досуђеног до траженог износа од 100.350,00 динара одбијен, као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3648/23 од 10.01.2024. године, ставом првим изреке, одбјена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Шапцу П 2282/2021 од 26.09.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права права и предложио

да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања правних питања од општег интереса и правних питања у интересу равноправности грађана, као и ради уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), у вези са чланом 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији тужиоца. Предмет тражене правне заштите је стицање права својине одржајем на предметном објекту-шупи, а одлука нижестепених судова заснована је на примени одговарајућих одредби материјалног права код утврђених чињеница да тужилац није био савестан држалац предметног објекта, с обзиром да је знао да помоћни објекат није био предмет Уговора о купопродаји од 17.08.1998. године, нити предмет наслеђивања правних претходника продаваца, да је цела катастарска парцела бр. ... КО ... са свим припадајућим непокретностима била предмет Уговора о замени од 2011. године, по ком основу је тужилац стекао право својине на стану у ул. ... у ..., а предметни објекат није припадак, односно не чини јединствену целину са тужиочевом суседном непокретношћу. Посебном ревизијом ревидента оспорава се правилност утврђеног чињеничног стања а то није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. У погледу потребе уједначавања судске праксе, ревидент уз ревизију није доставио другачије одлуке судова донете у поступцима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овој парници.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије ревидента, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења тужилац је поднео 01.04.2021. године, а вредност предмета спора је 20.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија ревидента није дозвољена у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић